

Dz. U. 2024 poz. 1840**USTAWA**

z dnia 8 listopada 2024 r.

o zmianie ustawy o służbie zagranicznej oraz ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne

Art. 1. W ustawie z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1691) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Stosunek pracy w służbie zagranicznej wygasa w dniu ukończenia 65 lat przez osobę, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

2. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, nie później niż na 6 miesięcy i nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed ukończeniem 65 lat złoży dyrektorowi generalnemu służby zagranicznej oświadczenie na piśmie o woli kontynuowania zatrudnienia wraz z aktualnym orzeczeniem lekarskim stwierdzającym brak przeciwwskazań do pracy na zajmowanym stanowisku, jej stosunek pracy nie wygasa, chyba że dyrektor generalny służby zagranicznej, uwzględniając potrzeby służby zagranicznej, odmówi zgody na jej dalsze zatrudnienie.

3. Odmowa zgody na dalsze zatrudnienie następuje na piśmie w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2. Odmowa zgody na dalsze zatrudnienie zawiera uzasadnienie oraz pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy.

4. Od odmowy zgody na dalsze zatrudnienie przysługuje odwołanie. Odwołanie wnosi się do sądu pracy w terminie 21 dni od dnia doręczenia odmowy zgody na dalsze zatrudnienie. Przepisy art. 45 § 1 i 2, art. 47 zdanie pierwsze, art. 47¹, art. 48 i art. 51 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dyplomata zawodowy po wygaśnięciu stosunku pracy w służbie zagranicznej zachowuje prawo do posługiwania się ostatnim nadanym mu stopniem dyplomatycznym z określeniem „w stanie spoczynku”;

2) w art. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ambasadorze tytularnym – oznacza to najwyższy stopień dyplomatyczny nadawany dyplomacie zawodowemu;”;

3) skreśla się użyty w art. 11 w ust. 1 w pkt 1, w art. 14 w pkt 1, w art. 18 w pkt 1 oraz w art. 31 w ust. 1 w pkt 1 wyraz „wyłącznie”;

4) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powołania do służby zagranicznej dokonuje dyrektor generalny służby zagranicznej po nadaniu osobie, o której mowa w ust. 1, stopnia dyplomatycznego na czas wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej według zasad określonych w art. 30.”;

5) w art. 23 w ust. 5 w zdaniu pierwszym wyrazy „kolejnego, wyższego” zastępuje się wyrazem „wyższego”;

6) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Ustanawia się, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 2, następujące stopnie dyplomatyczne w służbie zagranicznej:

1) ambasador tytularny;

2) wyższe stopnie dyplomatyczne:

a) minister pełnomocny,

b) radca-minister,

c) I radca,

- d) radca;
- 3) niższe stopnie dyplomatyczne:
 - a) I sekretarz,
 - b) II sekretarz,
 - c) III sekretarz,
 - d) attaché.

2. Najniższym stopniem dyplomatycznym jest attaché.”;

7) uchyla się art. 29;

8) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Stopień dyplomatyczny ambasadora tytularnego nadaje minister właściwy do spraw zagranicznych na wniosek Szefa Służby Zagranicznej.

2. Stopnie dyplomatyczne, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 i 3, nadaje Szef Służby Zagranicznej.

3. Stopień dyplomatyczny attaché nadaje się członkowi służby zagranicznej, który złożył z wynikiem pozytywnym egzamin dyplomatyczno-konsularny, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia wyników tego egzaminu.

4. Nadanie po raz pierwszy stopnia dyplomatycznego innego niż attaché jest możliwe, jeżeli przemawiają za tym dotychczasowe doświadczenie zawodowe członka służby zagranicznej, posiadane wykształcenie, umiejętności, uprawnienia i kwalifikacje zawodowe.

5. Wyższy stopień dyplomatyczny nadaje się dyplomacie zawodowemu, który uzyskał pozytywny wynik wyższej kwalifikacji dyplomatycznej, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia wyników tej kwalifikacji.

6. Nadanie kolejnego stopnia dyplomatycznego dyplomacie zawodowemu może nastąpić na wniosek jego przełożonego, jeżeli:

- 1) dyplomata zawodowy starannie, rzetelnie i terminowo wykonywał powierzone zadania i obowiązki służbowe;
- 2) wobec dyplomaty zawodowego nie została orzeczona kara dyscyplinarna, o której mowa w art. 49 ust. 2 pkt 3;
- 3) od nadania dyplomacie zawodowemu ostatniego stopnia dyplomatycznego upłynęły co najmniej:
 - a) 2 lata – jeżeli był to stopień attaché, III sekretarza lub II sekretarza,
 - b) 3 lata – jeżeli był to stopień I sekretarza lub wyższy.”;

9) po art. 30 dodaje się art. 30a i art. 30b w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Wyższa kwalifikacja dyplomatyczna jest przeprowadzana raz w roku.

2. Dyplomata zawodowy przystępuje do wyższej kwalifikacji dyplomatycznej przed nadaniem mu po raz pierwszy wyższego stopnia dyplomatycznego.

3. Dyplomata zawodowy może przystąpić do wyższej kwalifikacji dyplomatycznej po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 30 ust. 6.

4. Wyższa kwalifikacja dyplomatyczna obejmuje następujące etapy:

- 1) pisemny sprawdzian wiedzy z obszaru problematyki międzynarodowej;
- 2) wszechstronna ocena predyspozycji do zajmowania stanowisk kierowniczych, uwzględniająca w szczególności ocenę umiejętności: podejmowania decyzji, zarządzania zespołem, współpracy, komunikacji, radzenia sobie ze stresem, organizacji pracy, negocjacji lub rozwiązywania problemów;
- 3) badanie lekarskie zdolności psychicznej i fizycznej do wykonywania obowiązków na stanowisku decyzyjnym;
- 4) rozmowa oceniająca.

5. Wyższą kwalifikację dyplomatyczną przeprowadza komisja powołana przez Szefa Służby Zagranicznej spośród członków służby zagranicznej posiadających wyższy stopień dyplomatyczny albo stopień dyplomatyczny ambasadora tytularnego.

6. Do zadań komisji należy:

- 1) sprawdzenie, czy dyplomata zawodowy spełnia warunki, o których mowa w art. 30 ust. 6;
- 2) przygotowanie tematów i zadań do pisemnego sprawdzianu, o którym mowa w ust. 4 pkt 1;
- 3) przeprowadzenie etapów wyższej kwalifikacji dyplomatycznej, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 2 i 4;
- 4) ustalenie wyników wyższej kwalifikacji dyplomatycznej.

7. Szef Służby Zagranicznej określa skład i tryb pracy komisji, w tym sposób przeprowadzenia wyższej kwalifikacji dyplomatycznej oraz ustalenia jej wyniku.

8. W przypadku uzyskania negatywnego wyniku wyższej kwalifikacji dyplomatycznej dyplomata zawodowy może do niej przystąpić ponownie nie wcześniej niż po upływie 2 lat.

Art. 30b. 1. Członek komisji, o której mowa w art. 30a ust. 5, podlega wyłączeniu z jej prac, jeżeli dyplomata zawodowy przystępujący do wyższej kwalifikacji dyplomatycznej jest:

- 1) jego małżonkiem;
- 2) osobą pozostającą z nim w stosunku:
 - a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
 - b) przysposobienia;
- 3) osobą pozostającą z nim we wspólnym pożyciu;
- 4) osobą pozostającą wobec niego w stosunku osobistym innego rodzaju, który mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności członka komisji.

2. Powody wyłączenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b, trwają pomimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

3. Członek komisji, o której mowa w art. 30a ust. 5, składa pisemne oświadczenie o niezachodzeniu okoliczności, o których mowa w ust. 1.

4. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;

10) w art. 31:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odbył aplikację dyplomatyczno-konsularną, o której mowa w art. 43, albo ukończył seminarium dyplomatyczno-konsularne, o którym mowa w art. 45;”;

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepisy art. 30 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio, z tym że Szef Służby Zagranicznej, nadając stopień dyplomatyczny, bierze dodatkowo pod uwagę stanowisko obejmowane w placówce zagranicznej.”;

c) uchyla się ust. 3;

11) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Stopień dyplomatyczny nadaje się pracownikowi zagranicznemu na czas powołania w celu wykonywania obowiązków członka personelu dyplomatyczno-konsularnego w placówce zagranicznej. Przepisy art. 30 ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio, z tym że Szef Służby Zagranicznej, nadając stopień dyplomatyczny, bierze dodatkowo pod uwagę stanowisko obejmowane w placówce zagranicznej.”;

12) uchyla się art. 34;

13) w art. 36 uchyla się ust. 2;

14) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Służby Zagranicznej, mając na względzie potrzeby służby zagranicznej, organizuje aplikację dyplomatyczno-konsularną.”;

15) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aplikantem dyplomatyczno-konsularnym może zostać osoba spełniająca wymagania określone w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 4–8, posługująca się biegle językiem angielskim.”;

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z aplikantem dyplomatyczno-konsularnym, który nie złożył egzaminu dyplomatyczno-konsularnego z wynikiem pozytywnym, umowę o pracę na czas określony można przedłużyć na okres, który umożliwi złożenie egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, jednak nie dłuższy niż okres roku.”;

16) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Szef Służby Zagranicznej organizuje seminarium dyplomatyczno-konsularne i określa jego program w celu przygotowania członków służby zagranicznej nieposiadających stopnia dyplomatycznego, zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych na podstawie umowy o pracę albo mianowania w służbie cywilnej, do wykonywania obowiązków dyplomaty zawodowego.

2. Uczestnikiem seminarium dyplomatyczno-konsularnego może być członek służby zagranicznej, o którym mowa w ust. 1, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 4–8 oraz posługuje się biegle językiem angielskim.

3. Szef Służby Zagranicznej kwalifikuje członka służby zagranicznej, o którym mowa w ust. 1, do udziału w seminarium dyplomatyczno-konsularnym na podstawie jego wniosku.

4. Szef Służby Zagranicznej określa, w drodze decyzji, limit przyjęć na seminarium dyplomatyczno-konsularne w danym roku kalendarzowym. Decyzja jest podawana do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych.”;

17) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Na wniosek uczestnika seminarium dyplomatyczno-konsularnego Szef Służby Zagranicznej może go zwolnić z konieczności realizacji całości albo części programu seminarium dyplomatyczno-konsularnego, jeżeli jest to uzasadnione posiadanymi przez uczestnika wykształceniem, kompetencjami lub doświadczeniem zawodowym, w szczególności ukończeniem Krajowej Szkoły Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego.”;

18) w art. 46:

a) uchyla się ust. 1a,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem egzaminu dyplomatyczno-konsularnego jest sprawdzenie wiedzy, kwalifikacji oraz posiadania umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania obowiązków dyplomaty zawodowego.”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. Egzamin dyplomatyczno-konsularny składa się z części pisemnej przeprowadzanej z zachowaniem zasady anonimowości oraz z części ustnej przeprowadzanej w formie rozmowy komisji egzaminacyjnej ze zdającym.

2b. Egzamin dyplomatyczno-konsularny przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Szefa Służby Zagranicznej spośród członków służby zagranicznej, którzy posiadają wyższy stopień dyplomatyczny albo stopień dyplomatyczny ambasadora tytularnego.

2c. Do zadań komisji egzaminacyjnej należy:

1) sprawdzenie, czy osoba przystępująca do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego spełnia wymóg, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2;

- 2) przygotowanie tematów i zadań egzaminacyjnych;
- 3) przeprowadzenie egzaminu dyplomatyczno-konsularnego;
- 4) ustalenie wyników egzaminu dyplomatyczno-konsularnego.

2d. Szef Służby Zagranicznej określa skład i tryb pracy komisji egzaminacyjnej, w tym sposób przeprowadzenia egzaminu dyplomatyczno-konsularnego i ustalenia jego wyniku.”,

d) uchyla się ust. 3;

19) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Członek komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 46 ust. 2b, podlega wyłączeniu z jej prac, jeżeli osoba przystępująca do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego jest:

- 1) jego małżonkiem;
- 2) osobą pozostającą z nim w stosunku:
 - a) pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia,
 - b) przysposobienia;
- 3) osobą pozostającą z nim we wspólnym pożyciu;
- 4) osobą pozostającą wobec niego w stosunku osobistym innego rodzaju, który mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności członka komisji egzaminacyjnej.

2. Do członków komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 46 ust. 2b, stosuje się przepisy art. 30b ust. 2–4.”;

20) w art. 49 w ust. 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres 2 lat;”,

b) uchyla się pkt 4;

21) art. 50 i art. 51 otrzymują brzmienie:

„Art. 50. 1. Wynagrodzenia członków służby zagranicznej składają się ze składników wynagrodzenia określonych dla członków korpusu służby cywilnej. Wynagrodzenia dyplomatów zawodowych składają się ze składników wynagrodzenia określonych dla członków korpusu służby cywilnej oraz z dodatku służby zagranicznej.

2. Do stopni dyplomatycznych, o których mowa w art. 28 ust. 1, przyporządkowane są określone dla danego stopnia dyplomatycznego mnożniki kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, służące do ustalenia wysokości dodatku służby zagranicznej.

3. W przypadku zbiegu uprawnień do dodatku służby zagranicznej oraz dodatku służby cywilnej dyplomacie zawodowemu przysługuje wyłącznie dodatek służby zagranicznej. Jeżeli dodatek służby zagranicznej przysługuje w wysokości niższej niż dodatek służby cywilnej, który w danym momencie przysługiwałby dyplomacie zawodowemu, wysokość dodatku służby zagranicznej odpowiada wysokości dodatku służby cywilnej.

4. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, mnożniki, o których mowa w ust. 2, służące do ustalenia wysokości dodatku służby zagranicznej dla stopni dyplomatycznych, o których mowa w art. 28 ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia wzrostu wysokości dodatku służby zagranicznej wraz z nadaniem kolejnego stopnia dyplomatycznego oraz porównywalności wysokości dodatku służby zagranicznej z dodatkiem służby cywilnej z tytułu posiadania stopnia służbowego.

Art. 51. 1. Członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki w placówce zagranicznej przysługuje dodatek zagraniczny.

2. Wysokość dodatku zagranicznego oblicza się jako iloczyn kwoty bazowej dodatku zagranicznego, określanej dla każdego państwa przyjmującego, i mnożnika dodatku zagranicznego ustalonego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ust. 7.

3. Kwotę bazową dodatku zagranicznego dla poszczególnych państw przyjmujących oblicza się na podstawie bazowego dodatku zagranicznego w Stanach Zjednoczonych Ameryki, stosując wskaźniki kosztów utrzymania, z wyłączeniem kosztów zakwaterowania, określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla poszczególnych państw w odniesieniu do kosztów utrzymania w Nowym Jorku. Przeliczenia kwoty bazowej dodatku zagranicznego na walutę, w której jest wypłacany dodatek zagraniczny, dokonuje się, stosując wskaźniki przeliczenia waluty określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Jako kwotę bazową dodatku zagranicznego w państwach przyjmujących, dla których w Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych nie publikuje się wskaźnika kosztów utrzymania, przyjmuje się kwotę bazową dodatku zagranicznego w państwie o zbliżonych kosztach utrzymania.

4. Wskaźniki kosztów utrzymania oraz wskaźniki przeliczenia waluty dla poszczególnych państw ustala się corocznie jako średnie arytmetyczne odpowiednio trzech ostatnich wskaźników kosztów utrzymania oraz trzech ostatnich wskaźników przeliczenia waluty, opublikowanych w Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych za rok poprzedzający rok, w którym dokonuje się obliczenia.

5. Bazowy dodatek zagraniczny jest waloryzowany co roku z dniem 1 kwietnia o wskaźnik zmiany cen towarów i usług konsumpcyjnych dla wszystkich konsumentów miejskich publikowany przez Urząd Statystyczny Stanów Zjednoczonych Ameryki za rok poprzedzający rok, w którym dokonuje się waloryzacji.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych co roku do dnia 15 marca ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” kwoty bazowe dodatku zagranicznego dla poszczególnych państw przyjmujących obowiązujące od dnia 1 kwietnia danego roku.

7. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, mnożniki dodatku zagranicznego dla poszczególnych grup stanowisk w placówkach zagranicznych, z uwzględnieniem złożoności zadań realizowanych w danej grupie stanowisk i wymaganego w niej poziomu samodzielności.”;

22) po art. 51 dodaje się art. 51a i art. 51b w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Dodatek zagraniczny przysługuje za wykonywanie obowiązków w placówce zagranicznej i ulega zmniejszeniu proporcjonalnie do liczby dni nieobecności w pracy w przypadku czasowej niemożności wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej.

2. Czasową niemożnością wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej nie jest:

1) nieobecność z tytułu:

- a) urlopu wypoczynkowego,
- b) dnia wolnego za święto obniżające wymiar czasu pracy,
- c) dnia zwolnienia od pracy, za które pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia,
- d) okoliczności, o których mowa w art. 173¹, art. 188 i art. 189 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;

2) nieobecność z tytułu niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną trwająca nieprzerwanie w okresie każdego roku kalendarzowego nie dłużej niż 33 dni.

3. Dodatek zagraniczny nie jest składnikiem wynagrodzenia i nie stanowi podstawy obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Art. 51b. 1. Wypłata dodatku zagranicznego następuje z góry w pierwszym dniu roboczym miesiąca.

2. Wypłata pierwszego dodatku zagranicznego następuje w dniu rozpoczęcia wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej, w wysokości proporcjonalnej do liczby dni kalendarzowych pozostałych w danym miesiącu, a jeżeli dzień ten przypada w dniu wolnym od pracy – w pierwszym dniu roboczym.

3. Dodatek zagraniczny wypłacony za miesiąc, w którym nastąpiły odwołanie członka służby zagranicznej ze stanowiska lub jego zgon, nie podlega zwrotowi.

4. W przypadku odwołania członka służby zagranicznej ze stanowiska w placówce zagranicznej i wyznaczenia stanowiska w innej placówce zagranicznej dodatek zagraniczny przysługuje odpowiednio za okres do dnia odwołania ze stanowiska w placówce zagranicznej i od dnia rozpoczęcia wykonywania obowiązków w innej placówce zagranicznej.”;

23) w art. 52 uchyla się ust. 3;

24) uchyla się art. 53;

25) po art. 53 dodaje się art. 53a–53i w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Członkowi służby zagranicznej z tytułu zmiany miejsca zamieszkania w związku z wyznaczeniem stanowiska w placówce zagranicznej pracodawca zapewnia:

- 1) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej członka służby zagranicznej i członków jego rodziny, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy dla podróży służbowej poza granicami kraju;
- 2) ryczałt na przewóz mienia osobistego członka służby zagranicznej i członków jego rodziny;
- 3) zasiłek adaptacyjny na pokrycie kosztów zagospodarowania się w państwie przyjmującym w wysokości 150 % kwoty bazowej dodatku zagranicznego oraz 100 % kwoty bazowej dodatku zagranicznego na członka rodziny.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, zapewnia się tylko w przypadku tych członków rodziny, którzy przesiedlają się wraz z członkiem służby zagranicznej, niezależnie od tego, kiedy faktycznie się przesiedlą. Świadczenia wypłacane są łącznie.

3. Dietę z tytułu podróży przesiedleniowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłaca się w wysokości po 150 % diety określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, niezależnie od czasu trwania tej podróży.

4. Wysokość ryczałtu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się jako iloczyn bieżących stawek frachtu Międzynarodowego Zrzeszenia Przewoźników Powietrznych (IATA) oraz wagowego limitu mienia, przyjmując, że wagowy limit mienia wynosi 100 kg na członka służby zagranicznej oraz po 100 kg na przesiedlającego się członka rodziny. Wagowe limity mienia członka służby zagranicznej oraz przesiedlających się członków rodziny są sumowane. Jeżeli Międzynarodowe Zrzeszenie Przewoźników Powietrznych nie określiło stawek frachtu do miejsca przesiedlenia, przy wyliczaniu wysokości ryczałtu stosuje się stawkę frachtu określoną dla lotniska znajdującego się najbliższym miejsca przesiedlenia.

5. Zasiłek adaptacyjny wypłaca się w dniu, w którym członek służby zagranicznej rozpoczyna wykonywanie obowiązków w placówce zagranicznej, lub w najbliższym dniu roboczym, w walucie, w której wypłaca się dodatek zagraniczny. Na pisemny wniosek członka służby zagranicznej zasiłek adaptacyjny może być wypłacony przed przyjazdem do państwa przyjmującego w złotych, a przeliczenie odbywa się po kursie waluty dodatku zagranicznego do złotego według tabeli kursów średnich walut obcych Narodowego Banku Polskiego ogłoszonej w dniu dokonania wypłaty zasiłku adaptacyjnego.

6. Zasiłek adaptacyjny nie przysługuje członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki w placówce zagranicznej, któremu wyznaczono stanowisko w innej placówce zagranicznej w tym samym państwie przyjmującym.

7. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, przysługują także w związku z powrotem do Rzeczypospolitej Polskiej po odwołaniu ze stanowiska w placówce zagranicznej.

Art. 53b. 1. W okresie wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej i przebywania w państwie przyjmującym pracodawca zapewnia członkowi służby zagranicznej:

- 1) nieodpłatne korzystanie z wyposażonego lokalu mieszkalnego odpowiedniego dla liczby przesiedlających się z nim członków rodziny oraz w standardzie gwarantującym właściwe wykonywanie obowiązków służbowych; lokal jest przydzielany z uwzględnieniem obowiązku wykorzystania nieruchomości należących do Skarbu Państwa lub będących w zasobie nieruchomości placówki zagranicznej na podstawie innych tytułów prawnych;
- 2) pokrycie części kosztów eksploatacji lokalu mieszkalnego;
- 3) zwrot uzasadnionych i udokumentowanych kosztów leczenia członka służby zagranicznej i członków jego rodziny przebywających z nim na stałe w państwie przyjmującym.

2. Pracodawca zapewnia członkowi służby zagranicznej świadczenia, o których mowa w ust. 1, także jeżeli nie przebywa on w państwie przyjmującym nie dłużej niż 3 miesiące w roku kalendarzowym w związku z usprawiedliwioną nieobecnością w pracy.

3. Członkom służby zagranicznej będącym małżeństwem przysługuje uprawnienie do korzystania z jednego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli zostaną im wyznaczone stanowiska w tej samej placówce zagranicznej lub w różnych placówkach zagranicznych, ale znajdujących się na terenie tej samej aglomeracji miejskiej.

4. Członek służby zagranicznej przeniesiony czasowo do innej placówki zagranicznej zgodnie z art. 57 ust. 2 zachowuje w okresie przeniesienia prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1, z tym że świadczenia, o których

mowa w ust. 1 pkt 3, są wypłacane przez placówkę zagraniczną, do której członek służby zagranicznej został przeniesiony.

Art. 53c. 1. Kierownik placówki zagranicznej zawiera z członkiem służby zagranicznej umowę użyczenia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 1. W przypadku braku takiego lokalu mieszkalnego przydziela wyposażony lokal mieszkalny najęty przez placówkę zagraniczną przy zachowaniu zasad celowości i oszczędności wydatków publicznych.

2. Od chwili przejścia lokalu mieszkalnego na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego członek służby zagranicznej ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z niewłaściwego używania lokalu.

3. Członek służby zagranicznej jest obowiązany wpłacić kaucję za korzystanie z lokalu mieszkalnego w celu zabezpieczenia pokrycia ewentualnych szkód i braków, w tym nieuregulowanych opłat, o których mowa w art. 53d ust. 1, które mogą powstać w lokalu mieszkalnym i wyposażeniu wskutek działania lub zaniechania członka służby zagranicznej, członków jego rodziny i innych osób, które za przyzwoleniem członka służby zagranicznej przebywają w lokalu mieszkalnym, a także szkód wyrządzonych przez zwierzęta domowe. Wysokość kaucji jest równa jednemu miesięcznemu dodatkowi zagranicznemu otrzymywanemu przez członka służby zagranicznej, korzystającego z lokalu mieszkalnego. W przypadku gdy koszty szkód i braków, o których mowa w zdaniu pierwszym, przekraczają wysokość kaucji, członek służby zagranicznej jest obowiązany pokryć powstałą różnicę.

4. Kaucja może być:

- 1) wpłacona przez członka służby zagranicznej w czwartym miesiącu jego pracy w placówce zagranicznej – jednorazowo w walucie, w której otrzymuje dodatek zagraniczny, albo
- 2) potrącana członkowi służby zagranicznej, za jego zgodą, z dodatku zagranicznego – w dwunastu miesięcznych ratach, począwszy od czwartego miesiąca pracy w placówce zagranicznej.

5. Zwrot kaucji następuje po zdaniu lokalu mieszkalnego na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, który stwierdza zdanie lokalu mieszkalnego i jego wyposażenia w stanie kompletnym i niepogorszonym, z uwzględnieniem normalnego zużycia, oraz po rozliczeniu wszelkich opłat, o których mowa w art. 53d ust. 1.

Art. 53d. 1. Członek służby zagranicznej, któremu przydzielono lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 53b ust. 1 pkt 1, pokrywa koszty energii elektrycznej i gazu, wykorzystywanych na potrzeby gospodarstwa domowego, w tym koszty klimatyzacji lokalu. Koszty utrzymania oraz eksploatacji ogrodu, obiektów budowlanych oraz małej architektury przekazanych do indywidualnego używania wraz z lokalem mieszkalnym pokrywa członek służby zagranicznej, z wyjątkiem ambasadora i stałego przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej przy organizacji międzynarodowej, którzy kierują przedstawicielstwami dyplomatycznymi, oraz kierownika konsulatu generalnego, konsulatu, wicekonsulatu albo agencji konsularnej.

2. Pracodawca pokrywa koszty:

- 1) ogrzewania lokalu mieszkalnego,
- 2) zaopatrzenia lokalu mieszkalnego w zimną i ciepłą wodę,
- 3) odprowadzania ścieków,
- 4) ubezpieczenia lokalu mieszkalnego,
- 5) oświetlenia korytarzy i klatek schodowych,
- 6) utrzymania urządzeń, pomieszczeń i otoczenia budynków przeznaczonych do wspólnego używania przez lokatorów,
- 7) korzystania z wind,
- 8) wywozu śmieci,
- 9) innych świadczeń i opłat wynikających z miejscowych warunków i zwyczajów

– jeżeli jest obowiązany do ich ponoszenia.

3. W odniesieniu do lokali przydzielonych ambasadorowi i stałemu przedstawicielowi Rzeczypospolitej Polskiej przy organizacji międzynarodowej, którzy kierują przedstawicielstwami dyplomatycznymi, pracodawca pokrywa koszty energii elektrycznej wykorzystywanej na potrzeby powierzchni reprezentacyjnej jedynie wówczas, gdy powierzchnia ta nie jest wykorzystywana przez członków służby zagranicznej na potrzeby gospodarstwa domowego.

Art. 53e. 1. Członkowi służby zagranicznej przysługuje zwrot kosztów leczenia, obejmujących w szczególności:

- 1) koszty pobytu i leczenia w szpitalu lub w innym zakładzie leczniczym, wizyt lekarskich, porodów i opieki nad ciężarną oraz noworodkiem, porad i badań lekarskich oraz zabiegów leczniczych, z wyjątkiem kosztów pobytu

- i leczenia w sanatorium lub uzdrowisku, porad i zabiegów z zakresu kosmetyki oraz osobistych wydatków chorego – w wysokości 100 %;
- 2) koszty badań dodatkowych zleconych przez lekarza – w wysokości 100 %;
 - 3) koszty obowiązkowych szczepień ochronnych zleconych przez Światową Organizację Zdrowia (WHO), miejscową lub krajową służbę zdrowia – w wysokości 100 %;
 - 4) koszty rehabilitacji zaleconej przez lekarza, w tym fizykoterapii, elektroterapii, kinezyterapii, gimnastyki korekcyjnej u dzieci i młodzieży do 18. roku życia – w wysokości 50 %;
 - 5) koszty leczenia cukrzycy (wizyty lekarskie, analizy, lekarstwa, testy, wstrzykiwacze) – w wysokości 100 %;
 - 6) koszty leczenia stomatologicznego, zachowawczego i profilaktycznego – w wysokości 70 %;
 - 7) koszty chirurgii stomatologicznej, ekstrakcji zębów, badania rentgenowskiego zębów – w wysokości 100 %;
 - 8) koszty porad z zakresu protetyki i ortodoncji, uzupełnień protetycznych, z wyjątkiem implantów – nie częściej niż raz na pięć lat, aparatów ortodontycznych ruchomych dla dzieci i młodzieży do 12. roku życia, przy spełnieniu warunku zakończenia zleconego przez specjalistę leczenia przed końcem wykonywania przez członka służby zagranicznej obowiązków w placówce zagranicznej – w wysokości 50 %;
 - 9) koszty zakupu leków na zlecenie lekarza – w wysokości 70 %, a w przypadku członków służby zagranicznej wykonujących obowiązki w placówce zagranicznej mającej siedzibę w miejscu określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 58 ust. 4 – w wysokości 100 %;
 - 10) koszty zakupu artykułów medycznych zaleconych przez lekarza, w tym strzykawek i igieł jednorazowych oraz materiałów opatrunkowych, z wyjątkiem ortez, kul ortopedycznych, rajstop przeciwżyłakowych, pończoch kompresyjnych przeciwżyłakowych – w wysokości 100 %;
 - 11) koszty zakupu soczewek korekcyjnych (soczewek dwuogniskowych, standardowych soczewek kontaktowych), zleconych przez lekarza okulistę lub optyka, nie częściej niż raz na 2 lata i tylko w przypadku zmiany ich mocy – w wysokości 50 % kosztów soczewek korekcyjnych; w przypadku dzieci i młodzieży do 18. roku życia w razie pogorszenia się wady wzroku dopuszcza się zwrot kosztów zakupu soczewek korekcyjnych częściej, w zależności od zlecenia lekarza.

2. Członkowi służby zagranicznej oraz członkom jego rodziny przebywającym z nim na stałe w państwie przyjmującym, którzy są uprawnieni do świadczeń opieki zdrowotnej przysługujących ubezpieczonemu, zgodnie z przepisami o koordynacji, na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przysługuje wyłącznie zwrot kosztów leczenia, które zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie przyjmującym nie są pokrywane przez instytucję zagraniczną, na której koszt są udzielane świadczenia opieki zdrowotnej, do wysokości i na zasadach określonych w ust. 1.

3. Zwrot kosztów leczenia małżonka nie przysługuje członkowi służby zagranicznej, jeżeli jego małżonek jest zatrudniony lub prowadzi działalność zarobkową, chyba że jest zatrudniony w placówce zagranicznej.

4. Jeżeli dostęp do usług medycznych odpowiadających podstawowym standardom przyjętym w Unii Europejskiej jest w państwie przyjmującym szczególnie utrudniony lub niemożliwy, to członkowi służby zagranicznej i członkom jego rodziny przebywającym z nim na stałe w państwie przyjmującym przysługuje zwrot kosztów leczenia poniesionych w innym państwie – po uzyskaniu zgody dyrektora generalnego służby zagranicznej.

Art. 53f. 1. Członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki w placówce zagranicznej, z którym w państwie przyjmującym przebywają na stałe członkowie rodziny, przysługuje:

- 1) pokrycie opłat z tytułu obowiązkowego przygotowania przedszkolnego wymaganego przepisami obowiązującymi w państwie przyjmującym oraz pokrycie opłat za naukę dzieci w szkole typu podstawowego lub średniego w wysokości 100 % czesnego obowiązującego w przedszkolu bazowym lub w szkole bazowej w państwie przyjmującym, których listę ustali dyrektor generalny służby zagranicznej w trybie określonym w art. 53g;
- 2) świadczenie w wysokości 10 % dodatku zagranicznego miesięcznie, jeżeli jego małżonek nie jest zatrudniony i nie prowadzi działalności zarobkowej;
- 3) świadczenie w wysokości 25 % kwoty bazowej dodatku zagranicznego miesięcznie za każdego małoletniego członka rodziny.

2. Kierownikowi placówki zagranicznej świadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje w wysokości 20 % dodatku zagranicznego.

3. Do osób z niepełnosprawnością, które są członkami rodziny członka służby zagranicznej, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące małoletnich członków rodziny członka służby zagranicznej.

4. Jeżeli członkowie służby zagranicznej będący małżeństwem wykonują obowiązki w tej samej placówce zagranicznej lub w różnych placówkach zagranicznych znajdujących się na terenie tej samej aglomeracji miejskiej, to uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, przysługują jednemu z nich.

Art. 53g. 1. Dyrektor generalny służby zagranicznej ustala, w drodze decyzji, listę przedszkoli bazowych oraz szkół bazowych typu podstawowego lub średniego dla dzieci członków służby zagranicznej, które przebywają z nimi na stałe w państwie przyjmującym, kierując się potrzebą zapewnienia warunków kształcenia dzieci członków służby zagranicznej porównywalnych do warunków zapewnianych dzieciom członków korpusu dyplomatyczno-konsularnego innych państw Unii Europejskiej w państwie przyjmującym.

2. Dyrektor generalny służby zagranicznej, na wniosek członka służby zagranicznej, może wyznaczyć dla niego inną szkołę lub inne przedszkole i określić dla niego indywidualne zasady pokrywania opłat z tytułu obowiązkowego przygotowania przedszkolnego lub opłat za naukę jego dzieci – w uzasadnionych indywidualnych przypadkach, a w szczególności w przypadku niepełnosprawności dziecka lub konieczności realizacji innych szczególnych potrzeb członka służby zagranicznej lub jego dzieci, których nie zapewniają przedszkole bazowe lub szkoła bazowa wyznaczone przez dyrektora generalnego służby zagranicznej.

Art. 53h. 1. Członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki w placówce zagranicznej przysługuje:

- 1) pokrycie kosztów przejazdu, wraz z członkami rodziny przebywającymi z nim na stałe w państwie przyjmującym, do kraju i z powrotem – w ramach podróży urlopowej raz na 2 lata, z tym że nie wcześniej niż po upływie 18 miesięcy od dnia podjęcia obowiązków w placówce zagranicznej; koszty przejazdu pokrywa się ponownie po każdym następnym 2 latach pracy w placówce zagranicznej; kosztów przejazdu nie pokrywa się w roku kalendarzowym planowanego odwołania członka służby zagranicznej ze stanowiska w placówce zagranicznej;
- 2) zwrot kosztów podróży do Rzeczypospolitej Polskiej i z powrotem w związku ze zgonem małżonka członka służby zagranicznej lub zgonu jego rodziców, rodzeństwa lub dziecka;
- 3) zwrot kosztów przewozu do Rzeczypospolitej Polskiej zwłok lub szczątków ludzkich w przypadku zgonu członka rodziny członka służby zagranicznej przebywającego z nim na stałe w państwie przyjmującym.

2. Uprawnienie do zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje również małżonkowi członka służby zagranicznej przebywającemu z nim na stałe w państwie przyjmującym w razie zgonu któregoś z rodziców tego małżonka.

3. W przypadku zgonu członka służby zagranicznej wykonującego obowiązki w placówce zagranicznej członkom jego rodziny przebywającym z nim na stałe w państwie przyjmującym zapewnia się:

- 1) pokrycie kosztów podróży przesiedleniowej do kraju oraz ryczałt na pokrycie kosztów przewozu mienia osobistego ustalone zgodnie z przepisami art. 53a ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 4;
- 2) korzystanie na dotychczasowych zasadach z lokalu mieszkalnego przydzielonego uprzednio zmarłemu członkowi służby zagranicznej – na czas niezbędny do zorganizowania przewozu do kraju zwłok lub szczątków ludzkich i zorganizowania podróży przesiedleniowej.

4. W przypadku zgonu członka służby zagranicznej wykonującego obowiązki w placówce zagranicznej zwrot kosztów przewozu do kraju jego zwłok lub szczątków ludzkich przysługuje osobom uprawnionym do dokonania pochówku zgodnie z ustawą z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2024 r. poz. 576).

Art. 53i. 1. Członkowi służby zagranicznej wykonującemu obowiązki w placówce zagranicznej o podwyższonym stopniu zagrożenia bezpieczeństwa w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie ust. 3, przebywającemu w państwie, w którym ta placówka zagraniczna ma siedzibę, przysługują dodatkowe uprawnienia w postaci:

- 1) od 5 do 10 dni obowiązkowego dodatkowego urlopu wypoczynkowego każdorazowo w okresie 6 miesięcy wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej – w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa, do którego placówka zagraniczna jest zakwalifikowana; urlop dodatkowy może być łączony z przysługującym urlopem wypoczynkowym;
- 2) pokrycia kosztów podróży urlopowej w ramach urlopu, o którym mowa w pkt 1, do kraju albo, za zgodą dyrektora generalnego służby zagranicznej, do najbliższego bezpiecznego państwa – każdorazowo w okresie 6 miesięcy wykonywania obowiązków w placówce zagranicznej; przepisu art. 53h ust. 1 pkt 1 nie stosuje się;

- 3) dodatek specjalny wynoszący od 50 % do 200 % kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej miesięcznie w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa, do którego placówka zagraniczna jest zakwalifikowana.

2. Pracownikowi zatrudnionemu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych w przypadku podróży służbowej do kraju, w którym znajduje się placówka zagraniczna o najwyższym stopniu zagrożenia bezpieczeństwa, przysługuje zwiększona dieta w wysokości 200 % kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

3. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, stopnie zagrożenia bezpieczeństwa placówek zagranicznych oraz liczbę dni urlopu dodatkowego i wysokość dodatku specjalnego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, przysługujące w zależności od stopnia zagrożenia bezpieczeństwa placówki zagranicznej, kierując się potrzebą:

- 1) ograniczenia negatywnych skutków pracy w placówkach zagranicznych o podwyższonym stopniu zagrożenia bezpieczeństwa, oraz
- 2) ujednoczenia dodatkowych uprawnień przyznawanych członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki w placówce zagranicznej o tym samym stopniu zagrożenia bezpieczeństwa.

4. Przyporządkowania placówek zagranicznych do stopnia zagrożenia bezpieczeństwa dokonuje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw zagranicznych po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu.”;

26) uchyla się art. 54;

27) w art. 85b w ust. 1 w zdaniu pierwszym i trzecim oraz w ust. 2 i 4 wyrazy „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”;

28) uchyla się art. 87.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090) w art. 10 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązani są:

- 1) Szef Służby Zagranicznej;
- 2) pełnomocni przedstawiciele Rzeczypospolitej Polskiej w innym państwie lub przy organizacji międzynarodowej;
- 3) dyplomaci zawodowi;
- 4) dyplomaci delegowani;
- 5) pracownicy zagraniczni, którym nadano stopień dyplomatyczny na czas pełnienia obowiązków w placówce zagranicznej.”.

Art. 3. Wnioski, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, złożone i nierozpoznane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostawia się bez rozpoznania. Osoby, których wnioski pozostawiono bez rozpoznania, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mogą złożyć dokumenty, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. 1. Dyplomaci zawodowi, pracownicy zagraniczni i dyplomaci delegowani zachowują stopień dyplomatyczny nadany im przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że pracownicy zagraniczni i dyplomaci delegowani zachowują stopień dyplomatyczny na czas wykonywania przez nich obowiązków w placówce zagranicznej.

2. Pełnomocnym przedstawicielem Rzeczypospolitej Polskiej w innym państwie lub przy organizacji międzynarodowej, którzy przed rozpoczęciem pełnienia funkcji posiadali status dyplomaty zawodowego, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przysługuje stopień dyplomatyczny posiadany przez nich przed rozpoczęciem pełnienia funkcji.

Art. 5. Dyplomaci zawodowi posiadający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wyższy stopień dyplomatyczny, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują posiadany stopień dyplomatyczny. Nadanie im kolejnego stopnia dyplomatycznego, z wyłączeniem stopnia dyplomatycznego ambasadora tytularnego, jest możliwe po spełnieniu przez nich warunków określonych w art. 30 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 i uzyskaniu pozytywnego wyniku wyższej kwalifikacji dyplomatycznej, o której mowa w art. 30a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 6. Dyplomaci zawodowi będący urzędnikami służby cywilnej, których mnożnik kwoty bazowej służący do ustalenia wysokości dodatku służby zagranicznej, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, jest niższy od mnożnika kwoty bazowej dodatku służby cywilnej przysługującego im w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, otrzymują dodatek służby zagranicznej w wysokości otrzymywanego dotychczas dodatku służby cywilnej.

Art. 7. 1. Od dnia 1 stycznia 2025 r. bazowy dodatek zagraniczny dla Stanów Zjednoczonych Ameryki, o którym mowa w art. 51 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 738 dolarów amerykańskich i nie jest waloryzowany w 2025 r.

2. Przeliczenia bazowego dodatku zagranicznego dla Stanów Zjednoczonych Ameryki na kwoty bazowe dla poszczególnych państw przyjmujących obowiązujące od dnia 1 stycznia 2025 r. dokonuje się, stosując wskaźniki kosztów utrzymania, z wyłączeniem kosztów zakwaterowania, określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla poszczególnych państw w odniesieniu do kosztów utrzymania w Nowym Jorku. Przeliczenia kwoty bazowej dodatku zagranicznego na walutę, w której jest wypłacany dodatek zagraniczny, dokonuje się, stosując wskaźniki przeliczenia waluty określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Jako kwotę bazową dodatku zagranicznego w państwach przyjmujących, dla których w Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych nie publikuje się wskaźnika kosztów utrzymania, przyjmuje się kwotę bazową dodatku zagranicznego w państwie o zbliżonych kosztach utrzymania.

3. Jako wskaźniki kosztów utrzymania oraz wskaźniki przeliczenia waluty, o których mowa w ust. 2, dla poszczególnych państw przyjmuje się średnie arytmetyczne odpowiednio trzech ostatnich wskaźników kosztów utrzymania oraz trzech ostatnich wskaźników przeliczenia waluty, opublikowanych w Biuletynie Statystycznym Narodów Zjednoczonych przed dniem 1 stycznia 2025 r.

4. Minister właściwy do spraw zagranicznych ogłasza kwoty bazowe dodatku zagranicznego dla poszczególnych państw przyjmujących obowiązujące od dnia 1 stycznia 2025 r., w drodze obwieszczenia, które podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 8. Do aplikacji dyplomatyczno-konsularnej rozpoczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz egzaminu dyplomatyczno-konsularnego przeprowadzanego po zakończeniu tej aplikacji stosuje się przepisy dotychczasowe, w tym przepisy wydane na podstawie ustawy uchylanej w art. 91 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. Osoby, o których mowa w art. 10 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 2, które pełnią funkcje w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, składają po raz pierwszy oświadczenie o stanie majątkowym do dnia 31 marca 2025 r., według stanu na dzień 31 grudnia 2024 r.

Art. 10. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 45 – sprawy zagraniczne, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 1382 mln zł, z tym że w roku:

- 1) 2025 – 70,7 mln zł;
- 2) 2026 – 85,7 mln zł;
- 3) 2027 – 100,7 mln zł;
- 4) 2028 – 115,7 mln zł;
- 5) 2029 – 130,7 mln zł;
- 6) 2030 – 145,7 mln zł;
- 7) 2031 – 160,7 mln zł;
- 8) 2032 – 175,7 mln zł;
- 9) 2033 – 190,7 mln zł;
- 10) 2034 – 205,7 mln zł.

2. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa dla części budżetowej 20 – gospodarka, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 14,2 mln zł, z tym że w roku:

- 1) 2025 – 1,2 mln zł;
- 2) 2026 – 1,3 mln zł;
- 3) 2027 – 1,3 mln zł;
- 4) 2028 – 1,4 mln zł;

- 5) 2029 – 1,4 mln zł;
- 6) 2030 – 1,4 mln zł;
- 7) 2031 – 1,5 mln zł;
- 8) 2032 – 1,5 mln zł;
- 9) 2033 – 1,6 mln zł;
- 10) 2034 – 1,6 mln zł.

3. W przypadku zagrożenia przekroczeniem lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków osobowych do poziomu zgodnego z limitem wydatków przyjętym dla danego roku budżetowego oraz kolejnych lat.

4. Minister właściwy do spraw zagranicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do tego limitu.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, oraz odpowiada za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do tego limitu.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 7, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*